

"गोड मुला नो,बाबा दुर दे शांमधून तुम्हा मुलांसाठी नवीन राज्य,स्थापन करण्यासाठी आले आहे त,तुम्ही आतता सवर्गाच्या लायक बनत आहात"

- परश्रव:- ज्या मुला चा शिव बाबांवरती अतुट निश्चय आहे,त्यांची लक्षण काय असतील?
- उत्तर:- ते डोळे बंद करून बाबाच्याश्रीमतावर चालतील,जी आज्ञा मिळेल.कधी विचार पण येणार नाही की,यामध्ये काही नुकसान होईल, कारण अशा निश्चय बुद्धी मुलाचे जबाबदार बाबा आहेत.त्यांना निश्चयाचे बळ मिळते.अवस्था अचल आणि अबोल बनते.
- गीत:- तुम्हीच माता,पिता तुम्हीच आहात....

ओम शांती. महिमा कोणाची ऐकली? ज्यांना शिवाय तुम्हा मुलाच्या दुनिया मध्ये दुसरे कोणी जाणत नाहीत.ही उच्च ते उच्च बाबांची महिमा आहे. बाकी दुसऱ्यांची जी पण महिमा करतात,ती फालतू होते. उच्च ते उच्च बाबाच आहेत परंतु बाबाचा परिचय कोण देतील.सर्वतः येऊन आतमा आणि सर्वतःचा परिचय देतात. कोणत्याही मनुष्याला आतम्याचा सत्य परिचय नाही.जरी म्हणतात महान आतमा,जीव आतमा.शरीर जेव्हा सुटते तर म्हणतात आतमा निघून जाते,शरीर तर मृत होते. आतमा अविनाशी आहे,कधी नष्ट होत नाही.आतमा जी बिंदू सारखा आहे,अतिसूक्ष्म आहे,या डोळ्याद्वारे दिसून येत नाही.करतव्य सर्व आतमाच करते परंतु सारखे सारखे देह अभिमानामध्ये येतात,तर म्हणतात मी अमका आहे,मी हे करतो.वासतव मध्ये सर्व काही आतमाच करते. शरीर तर करमे दारिये आहेत.हे साधू इत्यादी पण जाणतात की,आतमा तर खूप सूक्ष्म आहे,जी भूकृटी मध्ये राहते परंतु त्यांना हे ज्ञान नाही की, आतम्या मध्ये ही भूमिका वठवण्याचे संस्कार आहेत.कोणी म्हणतात आतम्यामध्ये संस्कार नसतात,आतमा निरलेप आहे.कोणी म्हणतात संस्कारा नुसार जनम मिळतो.मतभेद तर खूप आहेत.हे पण कोणालाही माहिती नाही की,कोणती आतमा ८४जनम घेत.तुम्ही जाणता,सूर्यवंशीच ८४ चे चक्र लावतात.आतमाच ८४ चे चक्र लावून पतित बनते.त्यांना आता पावन कोण बनवेल.पतित-पावन एकच बाबा आहेत.त्यांची महिमा सर्वात उच्च आहे.८४ जनम तर सर्वच घेत नाहीत,नंतर येणारे ८४ जनम घेऊ शकत नाहीत.सर्व एकतरपणे येऊ शकत नाहीत.जे प्रथम सतयुगामध्ये येतील,सूर्यवंशी राजे आणि परजा,त्यांचे ८४ जनम होतात.नंतर मनुष्याची खूप वृद्धी होते.परत कोणाचे ८३ कोणाचे ८० जनम होतात.तेथे सतयुगामध्ये पूर्ण दीडशे वर्षे आयुष्य असते.कोणी लवकर मरू शकत नाहीत.या गोष्टी बाबाच सनमुख समजवतात.आतता कोणी परमपिता परमात्माला जाणत नाहीत.बाबा म्हणतात जशी तुम्ही आतमा आहे,तसेच माझी पण आतमा आहे.तुम्ही फक्त जनम मृत्यू मध्ये येतात,मी येत नाही. मला तेव्हाच बोलवतातच,जेव्हा सर्व पतित बनतात.जेव्हा खूप दुःखी होतात तेव्हा बोलवतात.या वेळेत तुम्हा मुलांना शिवबाबा शिकवत आहेत. कोणी विचारतात,हे कसे मानायचे की,परमात्मा येतात?तर त्यांना समजावून सांगायचे आहे की,सर्व बोलवतात हे पतित-पावन या.आता ते तर निराकार आहेत,त्यांना सर्वतःचे शरीर नाही.त्यांना पतित दुनिया मध्ये यायचे आहे.पावन दुनिया मध्ये तर येऊ शकत नाहीत, अशाप्रकारे समजावयला पाहिजे.हे पण समजायचे आहे की,परमात्मा इतके लहान बिंदू आहेत,जशी आतमा पण लहान बिंदू आहे परंतु ते मनुष्य सृष्टीचे बीजरूप,ज्ञानाचे सागर आहेत.बाबा म्हणतात की तुम्ही मला परमपिता परमात्मा म्हणतात, बोलवतात,तर जरूर येतील ना. गायन पण आहे की,दूर देशाचे राहणारे,परक्याच्या देशांमध्ये आले. आता बाबा द्वारा माहिती झाले आहे की,आता आम्ही परक्याचा देश म्हणजे रावणाच्या देशांमध्ये आलो आहोत.सतयुग तरेता मध्ये आम्ही ईश्वरीय देश म्हणजेच आपल्या देशांमध्ये होतो परत द्वापर युगा पासून आम्ही परक्याच्या देशांमध्ये, परक्याच्या राज्यामध्ये येतो.वाममारगा मध्ये येतो परत भक्ती सुरू होते. प्रथम शिवबाबांची भक्ती करायला लागतात,भक्त लोक शिवाचे इतके मोठे

लिंग बनवतात परंतु इतके मोठे तर ते नाहीत. आता तुम्ही समजले आहे की, आतमा आणि परमातमा मध्ये काय फरक आहे. ते ज्ञानसंपन्न नेहमी, पावन सुखाचे सागर, आनंदाच्या सागर आहेत, ही परमात्म्याची महिमा आहे. ना. आतमा बोलवतात, हे पतित-पावन या. ते परमपिता आहेत, जे कल्प-कल्प येतात. दूर देशांमध्ये राहणाऱ्या परवाशाला बोलवतात. त्याची महिमा गातात. ब्रह्मा-सरस्वतीला तर बोलवत नाहीत. निराकार परमात्म्याला बोलवतात. आतमा बोलवते की दूर देशाचे राहणारे, आता परक्याच्या देशांमध्ये या, कारण सर्व पतित बनले आहेत. मी पण ते वहाच होईल जे वहा रावण राज्य नष्ट होईल. मी येतो पण संगम मध्ये, हे कोणालाही माहिती नाही. असे म्हणतात की ते परमातमा बिंदी आहेत. आजकल परत म्हणतात आतमाच परमातमा, परमातमाच आतमा आहेत. आतमा तर परमातमा होऊ शकत नाही. आतमा आणि परमातमा दोनही वेगवेगळे आहेत. दोघांचे रूप एक सारखे आहे परंतु आतमा पतित बनते, ८४ जनमाची भूमिका वटवावी लागते. परमातमा तर जनम-मरण रहित आहेत. जर आतमा-परमातमा म्हणतात, तर काय सतोप्राधान परमातमा तमोप्राधान मध्ये येतात, नाही. असे तर होऊ शकत नाही. बाबा म्हणतात मी येतो सर्व आत्म्यांची सेवा करण्यासाठी. माझा जनम तर म्हणत नाहीत. मी येतोच नरकवासी ना स्वर्गवासी बनवण्यासाठी. ते ही परक्याच्या देशांमध्ये आलो आहे, आपला स्वर्ग स्थापन करण्यासाठी. आमहाला स्वर्गाच्या लायक बनवतात. हे पण समजवले आहे की, आत्म्याची भूमिका आपापली आहे. परमातमा जनम मृत्यू रहित आहेत. ते येतात पण जरूर, ते वहा तर शिवरात्री साजरी करतात परंतु ते कधी येतात, हे कोणीच जाणत नाहीत. असेच शिवजयंती साजरी करतात. जरूर संगमयुगामध्ये स्वर्ग स्थापन करण्यासाठी आले असतील. पतिता ना पावन बनवण्यासाठी जरूर संगम मध्ये येतील. पावन सृष्टी स्वर्ग आहे. पतित-पावन या असे म्हणतात, तर जरूर पतित दुनियेच्या विनाशाची वेळ असेल, ते वहा तर स्थापन करतील. युगे-युगे तर येत नाहीत. बाबा म्हणतात मला संगम युगामध्ये येऊन पतिता ना पावन बनवायचे आहे. हा परक्याचा देश, रावणाचा देश आहे परंतु हे कोणी मनुष्य थोडे जाणतात की, रावणाचे राज्य चालत आहे. कधी पासून सुरु झाले, काहीच माहिती नाही. प्रथम मुख्य गोष्ट परमातमाचे रहस्य समजावयचे आहे. परत समजायचे आहे की, ते कल्पाच्या संगम युगामध्ये पावन बनवण्यासाठी येतात, हे त्यांचेच काम आहे, ना की श्रीकृष्णाचे. श्रीकृष्ण तर स्वतः ८४ जनम घेऊन सिडी उतरतात. सूर्यवंशी पण सर्व सिडी उतरतात. झाड अर्धे चांगले, अर्धे जुने असे थोडेच होते. जडजडीभूत अवस्था तर सर्वांची होते. कल्पाच्या कालावधी बाबत, तर मनुष्याला काहीच माहिती नाही. ग्रंथामध्ये कल्पाचे आयुष्य लांबलचक लिहिले आहे. बाबा सनमुख समजवतात, यामध्ये दुसरा परश्व उठू शकत नाही. रचनाकर बाबा सत्य सांगतात. इतके ब्रह्मकुमार कुमारी आहेत, सर्व मानतात, तर जरूर आहेत, ते वहा तर मानतात. पुढे चालून जे वहा निश्चय होईल, ते वहा समजमध्ये येईल. प्रथम तर मनुष्यांना हे समजावयाचे आहे की, परमपिता परमातमा निराकार देश मधून आले आहेत, परंतु कोणत्या शरीरांमध्ये आले आहेत? सुक्ष्मवतन मध्ये येऊन काय करतील? जरूर येथे यावे लागेल. परजापिता ब्रह्मा पण येथे पाहिजेत. ब्रह्मा कोण आहेत, हे पण बाबा सनमुख समजवतात. ज्यांच्या मध्ये परवेश केला, ते आपल्या जनमाला जाणत नाहीत. तर मुल पण जाणत नव्हते. ते वहाच जाणतात, जे वहा मी दत्तक घेतो. मी साकार सहीत मुलांना समजावतो की, काय तुम्ही आपल्या जनमाला विसरले आहात. आता सृष्टी चक्र पूर्ण होते, परत त्याची पुनरावृत्ती होईल. मी पावन बनवण्यासाठी, राजयोग शिकवण्यासाठी आलो आहे, दुसरा कोणता रस्ता नाही. जर मनुष्य हे रहस्य समजतील तर, गंगा इ. वरती स्नान करण्यासाठी, यात्रा इत्यादी करण्यासाठी जाणार नाहीत. या पाण्याच्या नद्या मध्ये तर नेहमी स्नान करत राहतात. दवापार पासून करत आलेले आहेत. असे समजतात गंगा मध्ये स्नान केल्यामुळे पाप नाश होतील, परंतु कोणाचे पाप नाश होत नाहीत. प्रथमतः आतमा आणि परमातमाचे रहस्य सांगा. आतमाच परमातमा पित्याला बोलवते. ते निराकार आहेत, आतमा पण निराकार आहे. या करमंदिराचे द्वारा आतमा बोलवते. भक्तीच्या नंतर भगवांताला यायचे आहे. ही पण पुरव नियोजित नाटका मध्ये भूमिका आहे. बाबा म्हणतात, मला नवीन दुनिया स्थापन करण्यासाठी यावे लागते. असे ग्रंथामध्ये आहे की, भगवांताला संकल्प आला तर जरूर, पूर्वनियोजित नाटकातील नियोजनानुसार संकल्प आला असेल. अगोदर या गोष्टींना थोडेच समजत होते. दिवसे दिवस

समजत जातील.बाबा म्हणतात मी तुमहाला नवीन नवीन रहस्ययुक्त गोष्टी ऐकवतो.ऐकत ऐकत समजत जातात.अगोदर असे म्हणत नव्हते की,शिवबाबा शिकवत आहेत.आता तर चांगल्या रीतीने समजले आहे, आणखी समजण्यासाठी खूप काही आहे.बाबा समजावत राहतात की,कसे कोणाला समजून सांगायचे. प्रथम तर हे निश्चित करा की,बेहदचे बाबा सनमुख समजवतात. तर ते जरूर सत्य सांगतील.यामध्ये संशयाची गोष्ट नाही.काही मुलं पककं आहेत,तर काही कच्चे आहेत.कच्चे आहेत तर ते,कोणाला समजावू शकणार नाहीत.हे तर शाळेमध्ये पण क्रमानुसार असतात.अनेकांना संशय येतो की,आमही कसे समजू की परमपिता परमात्मा येऊन शिकवतात,कारण त्यांच्या बुद्धी मध्ये आहे की,श्रीकृष्णाने ज्ञान ऐकवले. आता पतित दुनिया मध्ये तर ये येऊ शकत नाहीत.हे त्यांना सिद्ध करून सांगा की,परमात्म्याला यावेच लागते,पतित दुनिया आणि पतित शरीरांमध्ये.बाबा हे पण समजतात की,परतये काला आपापली बुद्धी आहे. काही तर लगेच समजतात.जितके शक्य होईल तेवढे समजावून सांगायचे आहे.ब्रह्मण पण सर्व एकसारखे नसतात परंतु देह अभिमान मुलांमध्ये खूप आहे.हे बाबा पण जाणतात की,क्रमानुसार आहेत.श्रीमतावर मुलांना चालावे लागेल.मोठे बाबा जे म्हणतील ते मानले पाहिजे. गुरु इत्यादीला तर मानत आले आहात.आतता बाबा जे स्वर्गात घेऊन जाणारे आहेत,त्यांची गोष्ट तर डोळे बंद करून म्हणायला पाहिजे,परंतु असे निश्चय बुद्धी नाहीत.मग त्यामध्ये नुकसान किंवा फायदा होवो,मानायला पाहिजे. समजा,नुकसान होईल.तरीही बाबा म्हणतात,नेहमी असे समजा की,शिवबाबाच म्हणतात,ब्रह्मासाठी समजू नका.जवाबदार शिवबाबा आहेत.त्यांचा हा रथ आहे,ते ठीक करतील.बाबा म्हणतात, मी बसलो आहे.नेहमी समजा शिवबाबा म्हणतात,हे काहीच जाणत नाहीत, असेच समजा.एकीकडे निश्चय ठेवायला पाहिजे.बाबा म्हणतात माझे मानत राहा तर तुमचे कल्याण होईल.हे ब्रह्मा पण काही सांगतात तर,त्यांचेही जवाबदार बाबा आहेत. तुमही मुलं काळजी करू नका, शिवबाबांची आठवण केल्यामुळेच, अवस्था आणखीच पक्की होईल. निश्चयामुळेच विकर्म पण विनाश होतील,बळ पण मिळेल.

जितके शक्य होईल बाबांची आठवण करा,तेवढेच जास्त बळ मिळेल.जे श्रीमतावर चालून सेवा करतात,तेच उच्चपद मिळवतात. अनेकांमध्ये देहाभिमान खूप राहतो. बाबा सर्व मुलां सोबत खूप प्रेमाने चालतात.सर्वांशी प्रेमाने गोष्टी करत राहतात.मुलांशी विचारतात,ठीक बसले आहात,काही कष्ट तर नाहीत. मुलांसाठी प्रेम राहतं ना.बेहदच्या बाबांचे मुलांवरती खूप प्रेम आहे.जे श्रीमतावर सेवा करतात,त्यानुसार प्रेम राहतं.सेवा करण्यामध्येच फायदा आहे.सेवांमध्ये हाडे पण द्यायची आहेत. कोणतीही सेवा करत राहतील तर ते हृदयासीन राहतात,की हा मुलगा फार चांगला आहे.परंतु चालता चालता कधी कोणावरती ग्रहचारी बसते.मायेचा सामना होत राहतो,त्यामुळे परत ज्ञान घेऊ शकत नाहीत. काही तर परत कर्मणा सेवा अथक होऊन करतात.

तुमचे काम आहे सर्वांना सुखधामचे मालक बनवणे.कोणालाही दुःख द्यायचे नाही.ज्ञान नाहीतर परत खूप दुःख देतात,परत कितीही समजावून सांगा,समजत नाहीत.प्रथम तर आत्मा आणि परमात्म्याचे ज्ञान द्यायचे आहे,कसे आत्म्यामध्ये ८४ जनमाची भूमिका भरलेली आहे.जी अविनाश भूमिका आहे,कधी बदलत नाही,नाटकांमध्ये नोदलेली आहे.हा निश्चय असणारे कधी डळमळीत होणार नाहीत.अनेक डळमळीत होतात.अंत काळात जेव्हा भोभोरला आग लागेल,तेव्हा अचल बनावल. आता तर खूप युक्तीद्वारे समजावयाचे आहे.चांगली चांगली मुलं सेवा करत राहतात.हृदयात राहतात,खूप हुशार बनतात.खूप कष्ट करतात,त्यांना सेवेची खूप आवड राहतं. ज्यांच्यामध्ये गुण आहेत,ते बाबा वरणन करतात,अच्छा.

गोड गोड फार वर्षांनंतर भेटलेल्या मुलांप्रती बापदादाची प्रेमपूर्वक आठवण आणि सुप्रभात.आत्मिक पित्याचा आत्मिक मुलांना नमस्ते.

धारणेसाठी मुख्य सारांश:-

1. सेवे मध्ये सर्वसर्व द्यायचे आहे. कोणत्याही गोष्टी मध्ये संशय घ्यायचा नाही. सर्वांना सुख द्यायचे आहे, दुःख नाही.
2. निश्चयाच्या बळाद्वारे आपली अवस्था अढळ बनवायची आहे. जे श्रीमत मिळते, त्यामध्ये कल्याण सामावले आहे, कारण जबाबदार बाबा आहेत, म्हणून काळजी करायची नाही.

वरदान:- सहज योगाला नैसर्गिक आणि स्वाभाविक बनवणारे प्रत्येक विषयामध्ये संपूर्ण भव. जसे बाबाची मुल आहात, यामध्ये काही टक्के वारी नाही. असेच निरंतर सहज योगी किंवा योगी बनण्याच्या स्थितीमध्ये पण टक्के वारी नष्ट व्हायला पाहिजे. नैसर्गिक आणि स्वाभाविक आठवण राहायला पाहिजे. जसे कोणाचा विशेष स्वभाव असतो, त्या स्वभावा वश इच्छा नसतानी पण चालत राहतात. असेच हे पण नैसर्गिक बनायला पाहिजे. काय करूकसे करूयोग लागत नाही, या गोष्टी नष्ट व्हायला पाहिजेत, ते व्हाच प्रत्येक विषयामध्ये संपूर्ण बनाल. संपूर्ण म्हणजे परिणाम आणि दोषापासून दूर.

बोधवाक्य:- सहन करायचे असेल, तर आनंदाने करा, मजबुरीने नाही.

||| ओम शांती |||

ओम शांती.